

Ε'

Αί πρώται προσπάθειαι διὰ τὴν δημιουργίαν Ταμείου Συντάξεων. Διοικητικὰ Συμβούλια 8ον – 12ον

Ἰαννουάριος 1929 – Ἰουνίου 1934

Ἦδη εὐρισκόμεθα εἰς τὸ 1929 καὶ ἡ ἑτησίαι Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 19ην Ἰαννουαρίου. Συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σ. Γαλανοῦ. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους διενεργοῦνται ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ μέχρι τότε Προέδρου Γ. Ματθαιοπούλου, ὅτι λόγῳ φόρτου ἐργασιῶν ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῆ τὴν ἐπανεκλογὴν του, ἡ διεξαγομένη ψηφοφορία ἀναδεικνύει τοὺς ἐξῆς κατὰ σειρὰν: Β. Κουρτάκην, Κ. Σίμωσιν, Χρ. Τσεκούραν, Ε. Γαλλόπουλον, Δ. Δερνίκον, Κ. Κυριεζόπουλον, Γ. Μποῦρλον, Π. Ζαλοκώσταν καὶ Γ. Ματθαιόπουλον. Τοῦ τελευταίου, συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσίν του, μὴ ἀποδεχθέντος τὴν ἐκλογὴν καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων ὁ Γ. Ἡσαΐας. Εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου τούτου τὸ Προεδρεῖον του συγκροτεῖται ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Γ. Ἡσαΐας, Γεν. Γραμματεὺς Στ. Χόρς*, Ταμίαις Α. Δερνίκος καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Κ. Κυριεζόπουλος.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ περιλαμβάνεται καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς σχολὰς χημείας. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Νοεμβρίου 1929, μεταξὺ τῶν ἄλλων συναφῶν ἐπιδιώξεων εἶναι καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς εἰς τὸ νεοῖδρυθὲν Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Σχετικὰ ἔγγραφα ὑποβάλλει ἡ Ἐνωσις πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Διατυποῦνται ἐπίσης σκέψεις περὶ τῆς δυνατοῦτος συγχωνεύσεως τῶν δύο ἐν Ἀθήναις χημικῶν σχολῶν εἰς μίαν.

---

* Ὁ Στ. Χόρς μὴ συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἐκλεγέντων ἐν τῷ Συμβουλίῳ, κατέλαβε προφανῶς ὡς ἐπιλαχὸν τὴν θέσιν ἄλλου μέλους παραιτηθέντος. Ἐπειδὴ εἰς τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας συνεδρίας, δὲν ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν παρόντων ὁ Π. Ζαλοκώστας, πιστεύομεν ὅτι κατέλαβε τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Πραγματοποιείται επίσης ὁ δεύτερος χορὸς τῶν χημικῶν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἱκανοποιητικὰς εἰσπράξεις, αἵτινες ἀφήνουν καθαρὸν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐνώσεως ἔσοδον δραχμῶν 37.800.

Ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ μελετᾶται διὰ πρώτην φοράν ἡ δυνατότης ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας καὶ συζητοῦνται οἱ ἐπιδιωκτέοι πόροι του.

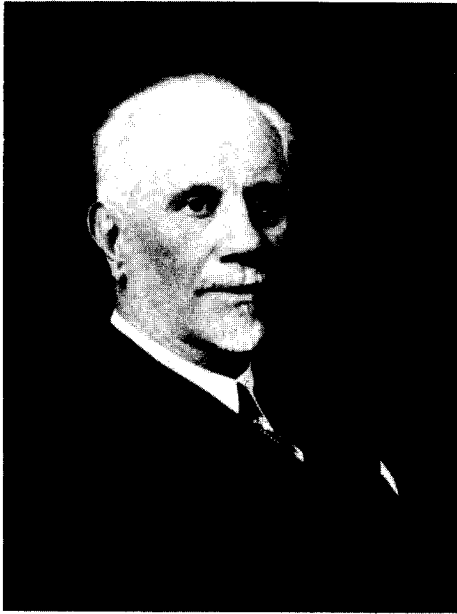
Τὴν 25ην Μαΐου 1930 συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου ἡ ἐτησία Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Προεδρεῦει αὐτῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ε. Γαλλόπουλος. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους συζητοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου προταθέντα θέματα. Τὰ κυριώτερα αὐτῶν εἶναι ἡ πρότασις περὶ συγχωνεύσεως τῶν δύο χημικῶν σχολῶν καὶ ἡ πρότασις περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συνταξιοδοτήσεως Χημικῶν. Διὰ τὸ Ταμεῖον αὐτὸ ἔχει ἤδη καταρτισθῆ ἡ πλήρης μελέτη παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν θεμάτων Ἀποστολίδη, Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχαιεσῖαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκλέγονται κατὰ σειράν οἱ Ε. Γαλλόπουλος, Α. Δερνίκος, Κ. Κυριεζόπουλος, Γ. Μπουῦρλος, Στ. Χόρς, Σπ. Βρεττός, Β. Κουρτάκης, Κ. Σίμωνις καὶ Ἄντ. Κωνσταντινίδης. Ἐξ αὐτῶν ὁ Σπ. Βρεττός δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκλογήν του καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ὁ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων Στ. Ἀρβανίτης. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ συγκροτεῖται τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἀκολουθῶς : Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Β. Κουρτάκης, Γεν. Γραμματεὺς Στ. Χόρς, Ταμίας Δ. Δερνίκος καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης.

Λόγω τῆς ἐμπλοκῆς τοῦ Προέδρου Ε. Γαλλοπούλου, ὅστις διατελεῖ Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς νοθείας τῆς κινίνης καὶ τῆς συνεπείᾳ τούτου προφυλακίσεώς του, αἱ ἐργασίαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1930, διεξάγονται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ Β. Κουρτάκη. Ἡ κυριώτερα ἀπασχόλησις κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εἶναι αἱ παρὰ τοῖς ἀρμοδίους ἐνέργειαι διὰ τὸ ὑπὸ ἴδρυσιν Ταμεῖον Συντάξεων.

Ἀρχομένου τοῦ Δεκεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του καὶ τὴν θέσιν του καταλαμβάνει ὁ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων Κ. Βέης. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4ης Δεκεμβρίου τὸ Προεδρεῖον ἀναμορφοῦται ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Κ. Βέης, Ἀντιπρόεδρος Κ. Κυριεζόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Β. Κουρτάκης. Μεταξὺ τῶν θεμάτων ἕτινα ἀπασχολοῦν τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἶναι ἡδη ἡ ἐπιδιώξις τροποποιήσεως ὀρισμένων διατάξεων τοῦ περὶ φαρμακοποιῶν σχεδίου Νόμου, αἵτινες συγκροτοῦνται πρὸς τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐκτελέσεως ἐπ' ἀμοιβῇ παρὰ τῶν κρατικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν ἐργαστηρίων χημικῶν ἀναλύσεων καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ ἰωβηλαῖον τοῦ Berthelot.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔχει δημιουργηθῆ μεταξὺ τῶν χημικῶν ὀξεῖα διαμάχη, διχάσασα αὐτούς. Ἀφορμὴ ὑπήρξε τὸ σκάνδαλον τῆς νοθείας τῆς κινίνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν περιπλακῆ ὀρισμένοι ἐκ τῶν ἐλεγχόντων τὰ σχετικὰ ἐργοστά-

Οί θεμελιωταί τών πρώτων μεγάλων βιομηχανιών μας : α') Νικολ. Κανελλόπουλος τών Λιπασμάτων, β') Άνδρ. Χατζηκυριάκος τών Τσιμέντων, γ') Λεόντιος Οικονομίδης τών Χρωματουργείων και δ') Σπήλιος Οικονομίδης τών Χρωματουργείων. Έξ αυτών ο Άνδρ. Χατζηκυριάκος διετέλεσεν Άντιπρόεδρος τής Ένώσεως εις τρεις περιόδους.

Εὐστράτιος Γ. Γαλλόπουλος
Τρίτος Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') 19.4.1929 - 25.5.1930, β') 25.5.1930 - Δεκέμβριος 1930.

Κωνσταντίνος Α. Βέης
Τέταρτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε Δεκέμβριος 1930 - 28.6.1931.

Γεώργιος Θ. Πανόπουλος

Πέμπτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Προήδρευσε α') 20.6.1931 - 12.2.1933, β') 12.2.1933 - 22.7.1934, γ') 22.7.1934 - 21.7.1935.

σια χημικῶν τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Γενικός Διευθυντὴς Ε. Γαλλόπουλος. Ἡ μία μερὶς θεωρεῖ ὄθμα τὸν Ε. Γαλλόπουλον καὶ ἐπιδιώκει τὴν πλήρη ἀποκατάστασίν του. Ἡ ἄλλη, παρασυρομένη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ θέματος καὶ ἀπὸ τὴν διεξαγομένην ὀξείαν δημοσιογραφικὴν εἰς βάρος του πολεμικὴν, τὸν πιστεῖει ὡς ἔνοχον καὶ μάχεται ἐν τῷ προσώπῳ του τὴν πρώτην. Μεταξὺ τῆς δευτέρας μερίδος συγκαταλέγονται καὶ οἱ περισσότεροι τῶν νέων χημικῶν.

Ἐπὶ τὸ κλίμα αὐτὸ συνέρχεται τὴν 28ην Ἰουνίου 1931, εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου, ἡ πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Αὐτῆς προεδρεῖ ὁ Κ. Βέης. Ὑποστηρίζονται μὲ φανατισμὸν παρ' ἐκάστης τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων χωριστὰ ψηφοδέλτια. Τὸ ἐν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ε. Γαλλόπουλον, ὅστις ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἀπαλλαγῆ δικαστικῶς, ἐνισχυόμενον ὑπὸ τῆς πρώτης μερίδος, καὶ τὸ ἕτερον, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κ. Ζέγγελην, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῆς δευτέρας μερίδος, τῆς ὁποίας μετέχουν πολλοὶ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ καὶ οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων. Ἐπιδιώξεις τῶν πρώτων εἶναι, διὰ τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ Γαλλοπούλου παρὰ τῶν χημικῶν, ἡ ἠθικὴ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκατάστασίς του, πιστοποιουμένης οὕτω τῆς ἀθωότητός του παρὰ τῶν ἀρμοδιωτέρων ὄπως τὸν κρίνουν.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς λογοδοσίας καὶ τὰς σχετικὰς συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, διεξάγεται ἡ ψηφορία διὰ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν μὲ τὰς σημειουμένας ἀντιστοίχως ψήφους οἱ ἐπόμενοι : Β. Κουρτάκης 127 (μετέχει καὶ τῶν δύο ἀνταγωνισθέντων ψηφοδελτίων), Ε. Γαλλόπουλος 91, Α. Χατζηκυριαῖκος 86, Γ. Πανόπουλος 84, Κ. Σίμωσις 82, Γ. Μπουρλος 79, Π. Παυλάκης 78, Σ. Γαλανὸς 77, Κ. Ζέγγελης 76, Α. Δημητρίου 74, Β. Παπακωνσταντίνου 71, Κ. Ἀργυρὸς 69, Ι. Παπουτσόπουλος 69, Ν. Καρνής 69, Ὁθ. Μοδινὸς 64.

Ἡ ἐπακολουθοῦσα πρώτη συνεδρίασις τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἀπαρτίζεται ἐκ προερχομένων καὶ ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων, συνέρχεται εἰς τὸ Ἔργαστήριον Ἄνοργ. Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου. Κατ' αὐτὴν γνωστοποιοῦνται αἱ παραιτήσεις ἐκ τῶν ἐκλεγέντων τῶν Ε. Γαλλοπούλου, Κ. Ζέγγελη, Σ. Γαλανοῦ καὶ Α. Χατζηκυριαῖκου καὶ τελικῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον διαμορφοῦται ἐκ τῶν ἐξῆς ἐπιτυχόντων, συγκροτουμένου καὶ τοῦ Προεδρείου του: Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Β. Παπακωνσταντίνου, Γεν. Γραμματεὺς Β. Κουρτάκης, Ταμίας Α. Δημητρίου, Εἰδ. Γραμματεὺς Ν. Οἰκονομόπουλος καὶ μέλη Γ. Μπουρλος, Κ. Σίμωσις, Π. Παυλάκης καὶ Ι. Παπουτσόπουλος. Ὁ Β. Κουρτάκης παραιτεῖται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιλαχόντος Ν. Καρνή, μὲ ἐπακόλουθον τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Προεδρείου, τοῦ Π. Παυλάκη ἀναλαμβάνοντος τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Β. Παπακωνσταντίνου τὴν κενωθείσαν θέσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Τὰ κυριώτερα θέματα ἀπασχολήσεως τοῦ νέου Συμβουλίου εἶναι κατὰ πρῶτον

τά του Ταμείου Συντάξεως Χημικῶν καὶ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ σχεδίου Νόμου εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπίσης ὁ Νόμος περὶ λειτουργίας Κυλινδρομύλων. Διὰ τοῦ τελευταίου ρυθμίζονται τὰ ἀφορῶντα τὴν τοποθέτησιν τῶν εἰς αὐτοὺς χημικῶν καὶ τὰ καθήκοντα διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ἐπιφορτίζονται.

Τὸν Δεκέμβριον 1931 ἀναγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ Συμβούλου Κ. Σίμωσι, καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὸν τιμᾶ δεόντως. Τὴν κενωθεῖσαν θέσιν αὐτοῦ καταλαμβάνει ὁ ἐπιλαχὼν Σπ. Καραμεσίνης. Οὗτος ὁμως δὲν τὴν ἀποδέχεται.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5ης Δεκεμβρίου ἀναγγέλλεται ἡ δῆλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Μαρῆ περὶ υἱοθετήσεως τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Συντάξεως Χημικῶν καὶ τῆς ὑποσχέσεως ὑποστηρίξεώς του εἰς τὴν Βουλὴν. Μελετᾶται ἐκ νέου ἡ ἐπέκτασις τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν καὶ ἡ τοποθέτησις χημικῶν εἰς τὸν Ἀυτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν. Ἐπίσης ἡ ἀπασχόλησις χημικῶν ὡς βαφέων, εἰς τὰς σχετικὰς βιομηχανίας, αἵτινες χρησιμοποιοῦν μόνον ξένους εἰδικούς. Τὸ Συμβούλιον ἀπασχολοῦν ἀκόμη ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐξ οὗ συνεχῶς χωλαίνουσι τὰ οἰκονομικά της.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ 1933 καὶ ἡ ἔτησις Γεν. Συνέλευσις συγκαλεῖται διὰ τὴν 12ην Φεβρουαρίου. Προεδρεύει αὐτῆς ὁ Ἄντ. Παυλίνης. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Πανόπουλος ἐκθέτει τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς ἐπακολουθεῖ μακρὰ συζήτησις. Ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Κ. Μακρῆς, Ε. Σκυλακάκης, Σ. Γεωργόπουλος, κατακρίνουσι τὸ Συμβούλιον καὶ θεωροῦν ἀνεπαρκῆ τὴν δρᾶσιν του καὶ ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Δ. Κατακουζηνός, Σ. Μανωλκίδης, Ν. Παπαευθυμίου, ὑπεραμύνονται αὐτοῦ.

Μετὰ συζήτησιν διεξάγονται αἱ ἀρχαιρεσίαι, πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου, εἰς τὰς ὁποίας ψηφίζουσι ἐν ὄλῳ 101, οἵτινες καὶ ἐκλέγουσι κατὰ σειρὰν τοὺς Π. Παυλάκη, Γ. Πανόπουλον, Ν. Καρνήν, Ι. Παπουτσόπουλον, Ἄντ. Κωνσταντινίδην, Στ. Ἀρβανίτην, Σπ. Καραμεσίνην, Β. Παπακωνσταντίνου καὶ Ἄγγ. Δημητρίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν του, ἐκλέγει τὸ Προεδρεῖον του συγκροτούμενον ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ι. Παπουτσόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Π. Παυλάκης, Ταμίας Α. Δημητρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης.

Αἱ ἐνέργειαι καὶ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου ἀνάγονται εἰς τὰ ἴδια θέματα, τὰ ἀπὸ μακροῦ ταλαιπωροῦντα τὴν Ἐνωσιν. Εἶναι τὸ σχέδιον Νόμου περὶ Ταμείου Χημικῶν, ἡ ἐπέκτασις τοῦ Νόμου ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως, ἡ καθυστέρησις τῆς εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν καὶ τὸ ἐπιτεινόμενον πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς μεγαλυτέρας αἰχμῆς του. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐπὶ τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν 1000 χημικῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ 300 παραμένουσι ἀνεργοί.

Παρὰ τὰς δυσχερεῖας αὐτὰς τοῦ κλάδου ἡ στέγασις τῆς Ἐνώσεως μελετᾶται ὡς ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Θεωρεῖται ὅτι ἡ εὐπρόσωπος καὶ ὠργανωμένη παρουσιάσις

του Σωματείου θα τὸ ἐπιβάλῃ μεταξύ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ θὰ βοηθήσῃ τὰς ἐνεργείας του. Ἀναζητοῦνται λοιπὸν κατάλληλα γραφεῖα καὶ μεταξύ αὐτῶν προτείνεται τὸ κτίριον τῆς Λέσχης τῶν Ἐπιστημόνων εἰς τὴν Πλατείαν Καρύτση.

Δημοσιεύεται ἐπίσης τὸ Διάταγμα περὶ Κυλινδρομύλων. Αἱ ἐνέργειαι συγχίζονται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ μεταξύ αὐτῶν ἡ παρουσίασις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἡ ἐπίδοσις εἰς αὐτὸν ὑπομνήματος ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἐν συνεχείᾳ, διὰ προσωπικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Προέδρου του Γ. Πανοπούλου, πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν ἔθν. Οἰκονομίας Στ. Στεφανόπουλον, καταρτίζει σχέδιον Νόμου, ὑπὸ τὸν τίτλον: «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας», τὸ ὁποῖον υἱοθετεῖται παρ' αὐτοῦ καὶ κατατίθεται πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν. Τοῦτο, κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν καταλλήλου ἐνημερώσεως τῶν μελῶν της παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, βελτιοῦται καὶ διευρύνεται, κατὰ τὰς διατάξεις του, ἔτι περισσότερον, ψηφίζεται δὲ ἀκολούθως παρὰ τῆς Βουλῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως τινος. Εἰσάγεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς ψήφισιν, μετὰ σύμφωνον καὶ πάλιν γνώμην τῆς ἰδικῆς της, ὑπὸ τὸν Γ. Δουζίναν, Ἐπιτροπῆς. Ἐκεῖ διεξάγεται σκληρὸς ἀγὼν καὶ μετὰ τρεῖς ἀναβολὰς ψηφίζεται τέλος καὶ ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλὰ μετὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου 10, κατ' ἀπαίτησιν γερουσιαστῶν τινῶν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, τακτοποιοῦν τὴν ἰσοτιμίαν μεταξύ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν, ἦτο σημαντικώτατον καὶ ἀπετέλεσε μεγάλην ζημίαν ἢ ἀπάλειψίς του.

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου περὶ Χημικῶν, ὑπὸ μορφήν εὐρυτέρας ἀναμορφώσεώς του, τοιαύτης ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ οὗτος νέαν ἀφετηρίαν προόδου τοῦ κλάδου, δημοσιεύεται τέλος κατὰ Μάϊον τοῦ 1934. Εἶναι ὁ Νόμος 6129 (Ἐφημ. Κυβ. 175/Α/31.5.1934), ὅστις, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀνεγνώρισε τὴν Ἐνωσίν μας ὡς Ὁργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου καὶ μὲ τὸν κατόπιν ἐγκριθέντα εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν της ἐδημιούργησε τὴν ἔκτοτε διαμόρφωσιν καὶ ἀνάδειξίν της*.

---

* Ἐὰν ὁ Νόμος 3518 ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ Νόμος 6129 (Ἐφημ. Κυβ. 175/Α/31.5.1934) εἶναι ὁ ἐδραιώσας καὶ καθορίσας τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν ὡς ἐπίσημου ὀργανώσεως τοῦ χημικοῦ κλάδου. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον ὅπως εἰς τὸν παρόντα τόμον παραθέσωμεν τὰς κυριωτέρας διατάξεις του.

Ἄρθρον 1 § 1. Ἡ ὕφισταμένη αἰ Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀποτελεῖ ἐφ' ἐξῆς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

§ 2. Ἀπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι χημικοὶ κεκτημένοι πτυχίον Χημικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχίον τῆς παλαιᾶς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐφ' ὅσον ἐξήσκησαν ἀποδεδειγμένως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ ἐπὶ πενταετίαν, ἢ ἰσοτίμου, ὡς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς διαλυθείσης Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας Ρουσσοπούλου, ἀποτελοῦσιν ὑποχρεωτικῶς μέλη τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως κανο-

νισθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμο-
δότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

§ 3. Τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν μετέχουν προαιρετικῶς οἱ κεκτημένοι δίπλωμα
τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου Πολυτεχνείου τῆς ἀλλοδαπῆς, εἰδικό-
τητος χημικοῦ - μηχανικοῦ.

§ 4. Κατὰ τὰς ἀρχαιεσίας τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν δύνανται νὰ ψηφίζωσι
καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χημικοὶ ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἐνώσεως δι' ἐγγράφων ἐξουσιο-
δοτήσεων, θεωρουμένων τούτων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. . . .

Ἄρθρον 3. Σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς προα-
γωγὴν τῆς χημικῆς Ἐπιστήμης, τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν Χημικῶν, ἡ μέριμνα
περὶ δημιουργίας κοινοῦ συναδελφικοῦ πνεύματος, ὡς καὶ ἡ παροχὴ πρὸς τὸ Κράτος πάσης
ἐπιστημονικῆς συνδρομῆς διὰ τὴν αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς
Χώρας. . . .

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐκτέλεσις χημικῶν ἀναλύσεων ἐπ' ἀμοιβῆ καὶ ἡ διεύθυνσις χημικοῦ ἐργαστη-
ρίου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς κεκτημένους τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου 3518 καθοριζόμενα
προσόντα. . . .

